

REGULÓ.

Pesten vasárnap november 25^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

A z i f j a k.

I.

Szép volt ő és kellemes. Arcza nem azon minden tekintetben 's izről izre leírt szépségek közül való ugyan, millyeket a' romános történetcskében olvashatunk: de tele kellemmel, melly, mennél többet lehet az ember társaságában, annál jobban vonzott magához — Junoi nagy fekete szemeiben szelidség és tűz valának egybe olvadva, mellyeket, midőn a' hangszeren játszik, az elragadtatás perczében olly érzésteljesen emelt ég felé, hogy a' vele levő, a' szép hölgynek kedves hangjától és epedő tekintetétől elkapatva, földön túl érezte magát. Ah, miért kellett neki szelidebb körülmények közé nem születni?!

* * *

Sötét, hold nélküli éj volt: de Budapest felett kellemesen ragyogtak a' csillagok, 's enyhíték fényökkel némileg az éjhomályt. Csendes vala minden. A' nappal zajgó népcsoport hajlékok alá vonulva, vagy a' jótevő álom karai közt nyugvók, vagy a' szorgalmasabb rész lámpája fénye mellett munkálkodott. Csendesen hömpölygött a' Duna, 's lassú zugással suhantak-el hullámai a' hidat emelő hajók közt. Semmi élő lény nem lépett most e' két várost összekötő faalkotmányra. Már éjfél hangoztattak az órák, midőn távulról két emberi alak látszik a' homályban hid felé tartva, két-ségkívül Budára menendő. Egyik a' másikat jó nagy távolságban követé; 's az elsőnek, ki magas nyulánk termetet gyanított, léptei bizonytalanok voltak; járása csendes, mint kit betegség nyom, vagy bú üldöz. Az őt követő, egy erőteljes termet, sebesen haladt az előlmenő után; hogy mindazáltal nem ezt elérni törekvők, gyanítható volt abból, mivel mindketten hidra érkezve, amaz a' felső, ez az alsó oldalon láttatott menni.

A' két alak közötti tér szüntelen kisebbedék; míg végre, midőn a' budai part nem messze volt, szinte egy vonalra jutának. De az elsőbb személynek léptei mindig bizonytalanabbak és ingadozóbb-

bak levének, míg végre megállott, 's a' hid szélére lépve, nézni láttatott az alatta nyiló sötét ürességbe, 's Dunánk sik tükrébe, melyben az éji csillagok rezegve tündöklének. A' másik ismeretlen, ki rég vizsgáló szemekkel tartotta az előtte menőt, 's ezért lépteit is megcsendesíté, észre látszék venni amannak veszélyes helyzetét, 's mozdulatai úgy valának irányozva, mintha a' hid szélén állóhoz akarna lépni; — de mielőtt ezt tehetné, amaz egy hangos csattanással a' habokba merült. E' csattanásra egy másik következék, olly hirtelenséggel, mint a' felettünk levő felhőben dörgés követi a' villámot; 's a' hidon senki sem volt többé látható. Mely csend követé a' történeteket; csak néha hallatszott, és mindig távulabb a' vízben uszók lubiczkolása, míg végre ez is megszűnt: de a' hidon alól a' Gellért-hegy felől eső parton egy setét alak látszott a' Dunából kiemelkedni, karjai között egy testet emelve.

II.

Minden ablak setét volt Budán, midőn egy csinos kised ház előtt két férfi álla-meg, egyik a' másikat karjánál tartva, 's erősen kopogtatva a' már bezárt kapun. A' zörgetésre nem sokára egy éji ruhában levő cseléd kinyitja az ajtót, az idegeneket nem minden megütközés jelei nélkül bebocsátja, 's egy rövid és keskeny tornáczon végig vezetvén, egy szoba-ajtót nyit-meg előttük, és azokat bebocsátván, ő is utánok lép.

A' szoba csinos volt, 's kényelmekre valókkal ellátva, de bútorzata csupán férfi lakóra mutatott. Egy fortepianón, pamlagon, székeken kívül íróasztal, 's azon nem a' legszebb rendben heverő könyvek, néhány falon függő puská, pisztolok és kardok voltak, melyek leginkább szembe tűntek.

— Készíts ágyat! — így szólla az erősebb férfi a' csudálkozás miatt mind ez ideig mereven álló szolgának.

Ez némán engedelmeskedék; a' gyöngült ágyra ült, levetkezett, és lefeküdt.

— Az Istenért, mi történt urammal? — kiált most a' hű cseléd ijedés hangján az ismeretlenhez.

— Csendesen! — szólt az ágyban levő, lassú hangon — huzgom már bizonyosan alszik.

Alig mondá-ki e' szavakat, egy oldalszobának ajtaja megnyílt, 's vékony éji köntösben kilépett egy nőalak. *(Folyt. köv.)*

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Hohensalzburg.

(Vége.)

A' gondolat, kifaragni kőszirtben a' remek magányt, méltán igen helyes 's dicső; a' sirtérből van a' bemenet; 's a' bejárásnál

jobbra 's balra láthatni sok halott főt szakaszokra felosztva 's rendezve, melly elintézés divatban van általán miképp' e' temetőben, úgy Salzburg más sirkertjeiben is. Kiásván ismét a' halott fők, ezen fejek elrakatnak, 's így beállittatnak a' fal fülkéibe 's osztályaiába, a' nevek pedig, a' kiké t. i. volt egykor a' fej, beiratnak. Láthatni itt mindenféle nevetséges felírásokat 's festéseket, még pedig epitaphiumokat is élő személyekről, kik itt sírköveket állítottak, mellyeknél azonban a' felírás tökéletlen, 's még a' hozzá csatlándóra van üres hely hagyva. Az életben maradt atyafiak, rokonok, meglátogatók itt elhunytjaik fejeiket, megfecsckendzték azokat éppen úgy, mint a' sírokat és sírköveket, szentelt vízzel, 's bizonyos meghatározott napokon virágokkal tűzék-körül azokat. Van itt egy kápolna, melly tele van efféle halotti főkkel. Illyes halandósági gondolatok vannak a' remetemagány körül; a' bejárás hágeső, oldalfalak, ablakok, lak, kis templom, oltár, — minden, mit szemeinkkel látunk, 's vizsgálunk, köszirtben van kifaragva, 's tartós rendithetlen szorgalom bizonyítványa. E' regényes remeteséget valóban emberek lakták egykor, most azonban már üres; sz. Maximus remete barlangjának nevezik. Nem távol tőle áll Salzburg legrégibb temploma. Van a' baráthegynek is fortificatiója, melly közösülésben áll a' várkastélylyal, mellyet azonban hid által el lehet választani. E' hegy a' sz. Péter-barátoktól veszi nevét, kiknek hajdan birtokában volt. — Azon öröm 's meglepetés, mellyet itt éreztem 's tapasztaltam, a' szem-legeltetés, ha megváltoztatjuk állás-pontunkat, majdesak leirhatlan. A' természetben kell mind ezt látni, belsőképp' érezni. Vannak e' hegyen nem csupán a' legkellemesb sétat helyek, erdőcské, vidám völgyek, mosolygó ligetek, 's bokrosok; van a' szemnek is mindenféle hasonlithatlan nyugpontja, 's valóban sajnálni lehet, hogy ezen annyira felséges mulató helyet olly kevesen látogatják-meg.

Éppen ez alatt van az úgy nevezett új vagy Zsigmond-kapu, melly 450 láb hosszú, 22 láb széles, 's mintegy 39 láb magas, körben forduló, a' baráthegyi terméskőben kitört kapu. Rajta az architektura szép, 's a' szobrok helyesek. Áll t. i. a' város felé levő belső oldalon Zsigmond érsek szobra e' felírással: „te Saxa loquuntur“ — a' szélső oldalon áll sz. Zsigmond király kép-oszlópa élet-nagyságban, 16 láb magas, 700 mázsa nehéz, Hagenauer-től, a' cs. kir. graveur-iskola igazgatójától, Bécsben, fehér márványba kifaragva; a' talap vagy is pedestal mezején áll Schratte nbach - érseki czimer; a' két felőli kapuoszlop, melly az egésztől nincs elválasztva, régi izlésben van kifaragva, 's mind a' két felől állnak csonkitott terméskő-piramisok. Van e' bejárásnál is

rostélyos kapu. Mindjárt kívülről van e' kapunál félkörben rendezett, 's kőfaragású mellfallal kerített fellegvár vagy citadella, melly környezve van nedves árkoktól; áll ez a' két felől. levő négy kis egy emeletű épület között, mellyekben egy őrszoba, a' kapuirtnok 's vámszedőnek lakszobái beosztvák; nyílt kapuja 's két négyszögű oszlopa terméskőből, egy felvonó hid, 's kívülről sorompó. 1765-ki május 15-ikén kezdé-el Zsigmond érsek a' kőszirtnek áttörését, melly munka, a' nagy veszélyek mellett is olly ügyesen folytattott, hogy két év után az egész hosszú nyílás be volt végezve, az egésznek teljes bevégezése pedig csak 1774-ben történt. E' vállalat 300 000 forintnál többbe került. A' köztudásul felhozott akadályok közé tartozott az is, hogy valamennyi nehéz fuvarkocsit, mellyeknek a' Klausen- kapunál kelle járnia, az új kapun voltak kéntelenek átbocsáttni, tartván attól, hogy a' nehéz kocsik rengése által ismét leszakadhatnának darabok a' barát-hegyből, miképp' ez annak előtte is már megtörtént. A' megboldogult 's az alattvalóitól fölötté kedvelt nagy Zsigmond érsektől méltán dicséretes vállalat volt e' csudatелjes kaput emelni, mi a' történetben halhatlanná teszi őt, 's az élő világban mindig bámultatik a' műértők által.

Egy másik, hasonlólag kősziklákba ásott, nevezetesség a' nyári lovaglóiskola, mellynek kőszirtből kifaragott amphitheatruma van. Ez három egymásra helyezett galleriából áll, mellyek közül a' középső 125 láb hosszú. Jobb felől áll a' téli lovagló-iskola, melly hosszában többet tesz 200 lábnál, 's e' kőszirthoz 's galleriához érven, annak egyik oldalát is képezi. A' szemköztli oldal nem egész a' messzebb követő kőszirt fogyatkozása miatt, 's legdelibb a' középső oldal a' kősziklából kifaragott hágesóival, folyosóival, oszlopzataival, padjaival 's architekturai díszítvényeivel együtt. — Nyáron által itt tanítják 's gyakorolják a' lovakat; egykor még állatviadal is tartatott benne. A' nyári lovagló-iskola fölött áll a' barát-hegynél egy pavillon, melly a' sz. Péter kolostorhoz tartozik. — Nem messze e' lovagló-iskolától lehet szemlélni az udvari istállót, egy szép 's hosszú épületet, mellyben az érseki lovak állottak; az abrak-teknők itt fehér márványból vannak; a' széna-tartók pedig vas kosarak. Van ott egy nagy vízmeder 's kis vizzuhatag, mellynek közepén egy emberszobor áll szökő lóval. E' szobrok meghaladják az emberi magasságot; egy darab márványból faragvák; belőlek viz ugrik, melly ismét a' mederbe folyik; ez egyszersmind lóusztató is, mellyhez szünetlen friss folyóvíz eresztetik.

Hohen-Werfen fekvése is, Salzburgnál, méltán érdekes. A' kiterjedező nyájas völgynek tekiutete, mellynek közepén a' hegy emelkedik-ki, mellyen e' vár fekszik, 's a' fenyőfahegynak

kellemes kilátása, mely mint valamely iszonyú fal nyulik-ki balra, — kedvező hatást tesznek az utazóra 's vándorra, ki magányosan sétált végig a' szoroson Lungtól egészen eddig. A' mezőváros, mintegy 400 lábbal fekszi magasabban mint maga Salzburg; a' vár 500 lábbal magasb helyzetű a' mezővárosnál, 's a' fenyőfás hegy több mint 5000 lábbal emeli - ki ormát e' kettő fölött. Életet nyerve az egész a' melléte elfolyó Salzától, a' tájfestész ecsetére kellemes kép terjesztetik-fel. A' várat 1076-ban Gebhard érsek építteté. E' vár rendeltetése volt, az érseket oltalmazni 4-dik Henrik ellen. Ez azonban nem felelt-meg váratának, mert nem védte őt. A' császár szemeláttára kellett neki egész német országon végig Dániáig futnia; 's csak 1087-ben 1-ső Wolf herceg pártfogása alatt tért-vissza Hohen-Werfenbe. Itt hanyt-el következő évben június 15-dikén. — A' fellázadott parasztok zabolázásaul Lang Máté és Kuen János Jakab jobban megerősítették a' köszirt-várat, 's Wolf Dietrich, éppen olly szerencsétlen, mint azok, gyűlöltetvén alattvalóitól, képtelen volt a' várban mindig számos őrkatonaságot tartani; mind e' mellett is ott a' veszély napján nem találhatott bátorságos helyre. Futnia kellett tehát neki, valamint Gebhardnak; azonban utól érvén' őt a' lovasság, melyet 1-ső Max bajor herceg küldé-ki, elveszté püspöki süvegét 's vele együtt szabadságát is. E' vár úgy tekintetvén mint bebörtönzöttek tanyája, már inkább megfelelt az érsek váratának, sokkal könnyebb lévén fegyvertelen foglyokat elzárva tartani izmos falak között, mint a' vár-erősséget fegyveres csapatok megtámadása ellen hősen oltalmazni. Volt e' nevezett helyen számos földalatti börtön, melyek között a' reck-tornyot úgy lehete tekinteni; mint a' legirtózatosabbat. Ama nyíláson, mely annak felső részén volt, több ölnyi mélységre bocsáttattak-le köteleken a' foglyok, 's mindjárt ezután fölöttük zajjal csapatott-be a' vas fedél. Szerencsésnek tarthatta magát, ki a' rothadt szalmagyón hamar bevégezhetette nyomorúságos életét. Még a' közönséges börtönök is Werfenben hasonlítanak egykor a' vad állatokéihoz, hova napsugár nem juthatott soha, mely az élet fentartására még is mulhatlanul szükséges. Vétkes 's ártatlan emberek, sőt még azok is, kik később a' haza védelmezői, gyámoszlopai lettek, addig, míg Salzburgba nem szállítottak, itt tartattak fogva. Azon időszakban, mikor Salzburgban rendszeres inquisitio uralkodék e' nevezet alatt: „Deputatio secreta“ — telve volt ez emberekkel, kik közül csak kevesen pillanthaták-meg ismét az égnek kék színét tökélyesen el nem pusztult egészséggel. E' sirok, melyekben az élő ember testek elrothadtak, csak 1790-ben zárattak-be: 's helyökbe más börtönök építtettek, melyekben már az egészségnek teljes feláldozása nélkül tarthatnak boldogtalan embertársaink.

NOVÁK DANIEL.

KÜLÖNFÉLE.
Kirándulás
 mint vidító szer.
 Levélben.
 (Folytatása.)

V—nek tájéka regényes. Felszöktünk a' hajdani töröksánczok halmaira, 's a' magasból meredt-szét kíváncsi szemünk. Legtávolabb hegyek kékeltek, idább a' savanyú forrásvíz tünedezett, 's körülbelől zöldcsoportozatok, és kastélyos faluk töltékbe H. eme kiesb völgyét. Ismered Ninám gyengémet, (ha a' szív tiszta lelkesültét gyengeségnek szabad hívnom) egy odvas fán is tudok mit vizsgálni; gondolhatod hát, milly nehezen vánszorogtam szapora társaim után; hol jobbra, majd balra botlottam tekintgetéseimben; sem szó, sem zaj, gúnykaczaj sem mozdította-meg szembilíncselte lábaimat. Bezzeg nem unatkoztam én halmaimon! Lám Pestiek, ti is szabadba, ti is magasba emelkedetek! Afféle földi alacsonyságok legfőlebb pillanatnyi gyönyört szűlnek; de a' magasbul tartós öröm kínálkozik. — Ezekután a' helybeli kastélyt, kertjeivel együtt szemlélgettük, mire hon a' leves puha lön. Bátran falatoztunk mi, gyomrunk semmit sem neheztelt, mert eleve hegy-völgy-mászásban jól megtánczoltattuk őt. Falatjainkat sem nem nyargaltattuk feszületen, sem nem csusztattuk pimaszul torokbarlangnak; hanem szeszélyes szóváltás közben rágcstaltuk, mink volt. Tanulj hugom tőlünk ebédelni, 's nem fogsz gyomorgyengeségről panaszkodni. — Ebéd után tekéztünk. Rendesen éppen nem szeretném üzni e' mesterséget; de illy rendkívülig olly mozgásba hozta csontjaimat, hogy utána szíves örömet elüldögéltem minden unalom nélkül három órahosszat. — Hisz' fáradságra jó pihenni!

Az est előünneppé változott. Háziurunk másnap neve ünnepét vala ülendő. Falusi szokás szerint nagy számú vendégek gyülekeztek kívánat-nyilatkozás-ra. Várostopokban egy lábsiklás 's egy csésze fagyalt körönázza a' névnap előtti estét. Künn nem olly hamar fonnyad az üdvözlét viránya; órákig virul összhangzólag a' vendégek emlény-koszorúja. Teszem V—ken egy pár őszbeborul nyitotta-meg szívét minden tartózkodás nélkül; utánuk néhány ifjonez csókolta-le barátsága adóját; ezzel a' barnák czinczegtatták szívhangjaikat; végzetül bátyjával egy hajadon jelent-meg, fürge mint ürge, ki nagyvárosi hangokkal sompolygatta-ki falusi kívánatait. Ninám, ez nemeteknek eleven tükre volt; diszes feje képezé nemetek főjeinek diszes voltát; hullámzó mellje, igadozástoknak példányképe; zömök teste ismét azt jelenté, hogy egy testben derék számban léteztek. Kisebb tagjai is jelentésűek; p.o. izmos karja hatalmatok jelképe; szellemi közös tulajdonságaitok is ugy látszik, hogy szépünkben összpontosított legyen. Szemlémet helytelennek mondd? Angyalom! mivel töltöttem volna azon estét, ha nem észrevételekkel? Kártyának nem vagyok barátja; tánczot egy leánynyal nem kezdhettünk; a' mult és jövőendőbe vetek volt volna kirugni illy ünnepi jelenből, ugy-e igazság? — Örömjajunkban ismét megszorodtunk két közszeretetű barátunkkal, kiknek karolása uj meg uj öröm-szikrákat ébresztett kebleinkben. O Ninám! egy ritkán látható barátnak ölelése fölér kilenczvenkilencz naposdi gyönyörrel, 's illy barátok egybeseregeltetése igen ajálható egyhang és unalom oszlatásra.

Vigadtunkban az éjfelt is elszalasztván, elégedetten dültünk az édes álom karjaiba.

Hatig egy nosz sem zavarta csendünket, mire megzendült az ébresztők dala. Szabadon reppent-föl hálafohászom a' mindenek atyjához, 's ámulattal engedtem fölönogatóinknak; mert elrándulandók valánk a' szomszéd savanyúviz-forráshoz. Ezen útnak a' legsajátságosabb tréfáktul fűszereztetett. Halld és ne vess Ninácskám! Bátyád szolgaköntösbe bujt, szolgailag sürgött-forgott, és bakon czimerkedett. Képzelheted, a' bennülő, 's később elősétáló nagyságos urak mint ugratták a' szegény Zsánt; volt az kinban; vele emeltették a' savanyúvízes ládákat, őt futtatták pinczerhez, fürdőbe; szóval, legezükornyasabb módon úriaskodtak; szegény Zsánnak pedig a' mellett, hogy egymás után fölbugyant kacajait nagy erővel torkába kellett fojtogatni (persze, hogy az idegenek előtt el ne árultassék) még lótni-lutnia is kellett! — ám de az uraknak akkor hopsza, mikor Zsán afféle inas módon szobaleányt czirógathatott! — az uraknak jó volt a' Linna, mikor Zsán úr jóízűen enyelgett! — E' két arezú bohózatunk kelleténél is vidorabbakká tett, 's távoztunkban szinte keskeny volt a' bak a' nevéttében bugdácsoló Zsánnak. Ezt meghitt baráti között tehetette bátyád, 's teendi mind az, ki eleve számolni tud jó tréfára. — Ce n' est, qu' une bagatelle. — Félútnál tovább haladtunk, mikor egy új tünemény vonta magára figyelmünket. Ez egy ringy-rongy férjfiúból állott, ki fölötött állal, vállra vetett öltönyvel, csikos bugyogó 's torzonborz hajjal sántikált előttünk, 's mindene olly visszatetszőleg mutatkozik, hogy őt ki ittasnak, ki tébolyodottnak, ki kétségbe esettnek nézné még akkor is, mikor kocsink mellett alamizsnát kérőleg letérdelt, 's már Pista társunk át akarta nyújtani alamizsnáját, midőn nyomorékunk nagy nevetve felszökik, 's magában egész társaságunktól ohajtott V—l barátunkra ismertetett. Nemde Ninám, ez álarcz nélkül is jól megjátszott minket? ő a' bakon pirosuló inast, 's mi valamennyin őt nem ismertük-meg. Efféle csalódások különös fordulatot adnak a' társaság kedvének; 's a' mi lankadtságunkat is e' tréfa újra élénk-ké sarkantyúzza. — Valamint a' színházban gyönyörrel szemléljük a' külön nemű, rendű, szeszélyű emberek tetteit, fordulatait, szavait, és okosodunk általok: szint olly, sőt nagyobb gyönyörrel és tanúsággal lehet biztos helyen néha magában az életben különféle szerepet játszani, 's már maga a' helyzet és viszony-változás olly kellemsugárt lövel valódi pályánkra, mely azt sokkal szebbnek és jobbnak láttatja, 's önsorsunkkal elégtelenségünket öregbíti. — Ez az igazi philosophia practica. — A' névünnepi ebédet ráncznak indultakkal ettük, kik gondolkozásunktól egészen eltértek volt; 's azért jobbnak tartottuk mi is neveltető idegeinket kevésbé ránczba szedni (a' nélkül is elfáradtunk). A' környék legnevezetesebbik bandája hegedülte üdvözlését ebéd fölött. A' bájhangok ismét napfenyre csalták vidor kedvünket, melynek társaságában olly szaporán gördült a' delesi idő, mint tekenk a' deszka síkján. E' jótéket séta, ezt ismét barátságos inceselkedések váltották-föl; erre következők a' vacsora, ének és zongoraszó. Más napra vadászatot rendeltünk.

Viradóra tárogató gyanánt ijesztett-föl egyik vadásztársunknak harsány szava. Mire ügyes házi urunk zongorához simult, 's olly lelekemelő marssal ugrasztott-föl fészünkükből, millyennel harez mezejére is hatással buzdithatnának. A' nap még föl nem pirult, mikorra mi határon túl kalandoztunk. Némi harczfiakként nyersebb dalokat váltogattunk egész tanyánkig. Kettő ágazott csapatunk ismét állomásokra osztatott, 's a' hajtók az alattunk csörgedező pataknak üzték a' vadat. Előtanácskozásunkban főnökünk dicsekvőleg éppen úgy kívánt célra egy pár farkast, mint két évnek előtte ugyan e' helyen. Ninám édesem, efféle vad-tréfákhoz szótlan fegyverem titkon remegett; de

még is csak sorba álltam. Állomásom nem volt fölötte regényes. Egy purhás fa fehérlett a' zöld lombok setetjéből, melyet időtöltésből térdemen le is rajzoltam; ennél fogva rajzgyüjteményed szép eredeti csoportozattal fog szaporíttatni. — Mondám: hogy állásom környeke nem volt fölötte regényes; de annál tarkább gondolatok villantak agyamba. Hol szép leányt lőttem szivbe őz helyett, megmeg aranyaszarvú bakot bukiattam-le lábairól; 's már farkas gyomrában is képzeltem magamat. — Azonban a' vad máslelé vonult, 's mi két órai hasztalan les után megmásztuk a' nyeregbérezet, honnan szemeinket a' szép hegyi tájjal kecsegtetvén, szekereinkhez visszafordultunk. Ninám! te még nem láttál százados bukket? Láttunk mi itt, bámultuk is sudar voltát; — merészen nyúlik a' magasba, 's büszke fejét sűrű zöld korona fűdi. A' szilárdságnak jelképe. — Erdei kalandunk különös érzéseket gerjeszte a' városiban; a' mély csendet csak taleyél-susogás, olykor madarka-czinczogás, néha sziklai sasnak visitása, messze vadnak orditása, vagy tompa kütt-hang zavarta; égnél fánál nem láttam egyebet, 's mintegy rabbilincsekbe szorult ártatlan, a' szelid egnek meresztgettem szemeimet a' természet különösségeiben Istent csudálókat.

Másfél órai szapora gyaloglással értük-be kacsinkat, hol körbe hevervén a' zöld gyepen, igen jó ízűen ettük vadászós ebédünket, melyet szakadatlan tréfák fűszereztek.

Ez a' gyász emlékezetű mohácsi csapásnak volt évnapja. Lelket nemesítő dolog bár milyt élénk mulatságnak közepette fontos nemzeti történeteket emlékezetbe villantani. A' mellett, hogy az által nagyra es szépre lobbantatik a' barátság ölében fölmelegült sziv; a' mulatság is új fordulat által élénkül, 's mintegy nemzeti-ünnep színt ölti-fől. Augustus 29-ke a' mi szivünkől is kifacsarta mohácsi véreinkhez lálafohásunkat, kik iránti tiszteletünket egyik pajtásunktól rögtönészett szózatall és üdvölvésekkel tudattuk a' sziklás hegy-völgygyel.

(Vége következik.)

Testvéri szeretet. E' fehér hollóból is találkozik még néha egy-egy példány. Következő esemény tárgyat nyújthatna egy „buvár“ czim alatti balladához. Nem régiben egy kereskedő-hajó Északamerikából angol országba indult. Egyik horgonynak kivetésénél a' kötél elszakadt, 's egy véletlenül kötélbe tekerődött matrózt magával a' tenger fenekére rántott. Alig vette ezt észre a' szerencsétlennek hasonlólag matróz testvére, egy jól bedugott üres hordót hajtott elő, 's hosszú kötél segedelmevel azt egy más horgonnyal karára fűzvé a' vas terhe által magát a' tenger fenékre huzatá. Meg nem tölt-el két perc, midőn az üres hordó ismét a' tenger színére bukkant, magával huzva a' testvéreket is. A' hajóbeli népség öröm-zajjal szeldele a' levegőt megjelenésükkor, és segítségükre sietett. A' megszabadultak csak hamar magukhoz tettek; és soká feküdtek nema ölelés közben egymás karain.

Tagrejtvény.

Két tagu szóm vízben lakik; és földön, ha tudóst vagy
Vízművészt említsz. Első tagom emberi szivbe
Hogyha beront, attól vége se' védheti-meg.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Előbbi rejtvény: harang.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul, a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt Trattner-Károlyi, uri utza 612.